

det ikke. Naar det ærede Medlem, som jeg nævnte, gjorde os opmærksomme paa den store Modstand fra Regjeringens og Landsstingets Side, saa vil jeg hertil kun sige, at dersom de kommende Valg falde saaledes ud, som jeg antager, at de vilde falde ud, saa maa denne Reform ligesom forskjellige andre blive gennemført enten af det nuværende eller af et andet Ministerium. Jeg har tidligere sagt — og jeg negter ikke, at det er min Mening —, at den høitærede Kirkeminister desværre er saa meget bunden ved sin Stilling i Kirkekommissionen, at han ikke godt kan frigjøre sig saaledes med Hensyn til sin Stilling her, som jeg ellers tror, at han vilde kunne. Efter den ærede Ministers hele politiske Gange og efter den Stilling, som han har indtaget i mange Sager, tror jeg, at han ganske anderledes vilde kunne nærme sig til de Anskuelser, som Mindretallet her forsvare, end han nu mener at kunne paa Grund af den Stilling, som han har indtaget i Kirkekommissionen. Jeg tror derfor, at en anden Minister, som ikke havde dette Baand paa sig, ganske anderledes vilde kunne nærme sig til disse Anskuelser, og at han vilde blive moralsk trykket dertil gennem Folkestemningen. Skulde derimod de kommende Valg gaa i en modsat Retning, ja, saa vilde jo Regjeringen, Landsstinget og Folkethingets Flertal være i en saa yndelig Harmoni med hverandre, at det ikke behøvede at staa mange otte Dage paa at vedtage Loven; Sagen vilde da overmaade let kunne ordnes saaledes, som det nu er, og derfor er der heller ikke i saa Henseende Noget at risikere. Enten jeg derfor tænker mig, at det vil gaa til den ene eller til den anden Udvej, tror jeg ikke, at den Spaadom vil holde Stik, at det vil være længe med Sagens Gjennemførelse. En anden Grund, som jeg ikke har anført tidligere, men som ogsaa har Indflydelse paa min Stilling, er den, at dette er den sidste Samling, som vi have søvend de nye Valg. Denne Sag er et Sag, som bestjæftiger Folkets store Flers-

heds særdeles Opmærksomhed, og ved de nye Valg vil den ogsaa komme til at udøve sin Indflydelse. Dersom denne Lov bliver vedtagen nu i den Stikkelse, hvori den her foreligger, saa vil dette efter min Overbevisning have sin store Indflydelse paa de kommende Valg, og hvis den ikke bliver vedtaget, vil dette ligeledes have sin store Indflydelse; men den ønskeligste Retning, hvori Indflydelsen kunde gaa, er for mig den, at Loven ikke bliver vedtaget nu. Foraauidt Befolkningens Flertal deler Mening med mig, vil det være det Unskeligste, at Valgerne faae Lov til i Sommer at bestemme sig til, hvorledes det kommende Folkething skal sammensættes ogsaa med Hensyn til denne Sag. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds gjorde opmærksom paa, at naar denne Lov udkom, vilde der spares 400,000 Rd. aarlig i Offer (Gad: Flere Hundrede Tusinde!) Ja, jeg tror dog nok, at man uden at sige for Meget kan sige 400,000 Rd., men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dette ikke vil ske i de første 20—30 Aar, men først naar alle de nuværende Præster ere afgaaede, og alle de nye ere komne paa de nye Lønninger, saa at det altsaa har lange Udsigter. Men jeg vil tillige sige, at vi forleden Dag hørte omtale her i Salen, hvad 400,000 Rd. have at sige, fordelte paa hele Befolkningen, det blev regnet ud, at det vilde blive 1 R. i hver Maaned for hver enkelt Mand. Naar man nu til een Tid vil gjøre 400,000 Rd. til Indtækt, fordi der spares saa overordentlig Lidet deraf for hver enkelt Mand, saa maa det Samme jo siges her, hvor der er Spørgsmaal om Offeringen; thi det paahviler jo nu Enhver af Folkekirkens Medlemmer at offre til sin Præst, og naar altsaa et Beløb af 400,000 Rd. skal fordeles efter den Offering, der nu finder Sted, saa vil det, naagtet Summen kan være stor nok i og for sig, for den Enkelte ikke have Meget at betyde. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds udviklede, hvor lidet eller ingen Forskjel han mente, at der var paa Bevillingsmagten og Lovgivnings-